

1986 SĄMONINGO TIKĖJIMO METAI

KĄ DAVĖ LIETUVAI KRIKŠČIONYBĖ?

Ištraukos iš Lietuvos respublikos prezidento Antano Smetonos kalbos, pasakytos 1938 m. gegužės 29 d. per krikščionybės Lietuvoje 550 metų sukakties iškilmingą posėdį V.D. karo muziejuje Kaune.

Lietuvos krikštas, mūsų šiandien iškilmingai minimas, yra vienas didžiųjų mūsų senovės įvykių. Jis daugiausia lėmė lietuvių buitį. Tačiau to krikšto reikšmę Bažnyčia ir Valstybė vertina katra savaip. Vienai rūpi juk pirmiausia tikrasis tikėjimas, jo mokslo platinimas, žmonių dorinimas, sielų ganymas ir jų paruošimas amžinajam gyvenimui, antrai — Tautos gerovė šioje žemėje... Jogaila, didysis Lietuvos kunigaikštis, tapo lenkų karalium ta sąlyga, kad pats apsikrikštys ir atves krikštą savo valdomą šalį ir ją sutelks su Lenkija. Ir jam, vadinas, kaip ir Mindaugui, karūna ne dykai atseina. Kainą, už kurią ji piršta, istorikas betgi turėtų pateisinti, žinodamas, kaip ir kas anuo metu buvo...

Dabar galima paklausti, ko gero davė krikštas Lietuvai?

Atsiminkime, kad ji buvo tarp dviejų kultūrų: rytų — Bizantijos ir vakarų — Romos. Prisijungdama gudų žemes, ji vis daugiau ir daugiau darėsi veikiama rytų bažnyčios... Gedimainaičiai, o jų pavyzdžiu ir bajorai didžiūnai, veda gudes ir leidžia būti stačiatikiams savo vaikams. Kaip stiprios būta gudų įtakos, rodo ir tai, kad jų kalba virto Lietuvos valstybine kalba. Ją rašomi Lietuvos Statutai, ji vartojama valdžios įsakymams ir kitiems jos reikalams. Ji toje aukštumoje išlieka ligi 18 amž. Gal būt ne veltui tvirtina kai kurie rusai istorikai, kad jei ne Romos krikštas, tai lietuviai būtų galutinai surusėję ir Rusija, jų valdoma, būtų vadinusis Lietuva. Lietuviai, norėdami išlaikyti savo valdžią guduose, derinosi juk į juos ir patys virtė stačiatikiams. Ir nors rytų bažnyčia leido visas pamaldas gimtąja kalba, lietuviai tačiau nepasinaudojo tuo įpročiu. Bet krikštas griežtai pasuko Lietuvą į vakarų kultūrą ir jai davė pastovią linkmę.

Kadangi tuomet tebebuvo viduramžis, nors ir vėlyvas, tai Romos Bažnyčia turėjo tikintiesiems ne vien dvasinės, bet ir pasaulinės valdžios. Dėl to su katalikų tikėjimu iš vakarųėjo mokslas, menas ir technika. Lanksti Romos civilizacija buvo visu kuo pranašesnė už sustingusią Bizantijos civilizaciją. Tai gerai numanė ir gerieji Lietuvos kunigaikščiai, ypatingai Vytautas Didysis. Jam įsigalėjus Gedimi-

Tautiniai šokiai, dainos, įvairūs kasdieninio gyvenimo papročiai yra mūsų tautos neįkainojamas palikimas ir turtas. Šias vertybes reikia saugoti ir išlaikyti.

no soste, sparčiau plito ir katalikų tikyba lietuvių tarpe, o su ją ir lotynų kalba, kaip visuotinio civilizuoto pasaulio, šviesuomenės bendravimo jungė. Ji imta vartoti ir valstybės raštuose greta gudų kalbos, ji sėkmingai su šiąja rungė. Lotynų kalba, visur pirmaudama, ne tik artino kraštus, bet ir juos saugojo nuo nutaitymo. Lietuviams ji buvo pravarti prieš gudų, lenkų ir vokiečių kalbos įsigalėjimą... Mūsų bajorai per tą laiką spėjo tiek pasiduoti lenkų įtakai, kad jų tautinės sąmonės nebeatgaivino nei vyskupo Giedraičio nei kanauninko Daukšos patriotiški žygiai.

Lietuvos krikštu pasinaudojo daugiau Lenkijos, nekaip Lietuvos politika. Bet ar galime už tai kaltinti lenkus? Rodos, tektų versti kaltę patiems lietuviams, kad buvo apsileidę ir nesirūpino savo ateitimi ir tos ateities neįžiūrėjo... Krikštas daugiausia lėmė lietuvių buitį. Tai tiesa. Katalikybė Lietuvoje pergyveno reformacijos metą, o Rusijos valdžijoje mums esant, sėkmingai atsispyrė rusinimo politikai, ir tuo savo atsparumu išsaugojo lietuvių tautą sveiką...

Bažnyčia, nebetekusi pasaulinės valdžios, vis dėlto paliko didis veiksnys tau-

tos gyvenime. Ji dar ir su valstybe dalyvauja tautos auklėjime, taigi tebelemia ir dabar jos buitį ir ateitį. Iš tokio abiejų veiksmų santykio eina didis uždavinys derinti Bažnyčios darbą su Valstybės darbu, laikyti reikiama jų pusiausvyrą kiekviename tautos žygyje, žinoti ribą, kas yra Bažnyčios ir kas Valstybės. Armonija, santarvė, o ne priešingumai turi vadovauti sakydam uždaviniui. Amžinasis gyvenimas ir žemė sub specie aeternitatis ir sub specie temporis — abu mastu skirtingu, bet ne prieštaringu. Tikėkime šią iškilmingą valandą, kad taip gali būti ir kad taip bus. Tatai nuo mūsų priklauso. Iš tautos į amžinąjį gyvenimą, o tauta žemėje. Mylime savo žemę ir, ją saugodami bei gindami, nepamiršime krikščionijos idealų, iš protėvių paveldėtu, gyvenime auklėjamų.

(“Draugija” 1938 m. liepos 20 d. nr. 13-14).

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
PARDUODAMA

V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKAS
AV. ZELINA, 831 ?

SEMINARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Motino prenumerata Brazilijoje Cz\$. 150,00

Prenumerata paprasčiausiu pakuojimu: 35 Dol.

Prenumerata oro pašto Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$. 250,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Šiūbūnai (Anonimai) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz\$.10,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcijai, atsakoma.

Stripaičius ir Korespondenciją Redakcija taisyti bei tvarko savo naudai.

Prašome pasirašyti stripaičius nedideliais šriftais Redakcijos bei leidėjų nuomona.

Cebias, Perlaides ir administracinius laiskus ir lydi FRANCESCO GAVENAS ir PETRAS RUKŠYS verda.

Rua Justindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Revista Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Ankuro numerio kaina Cz\$.2,50

J.P. Amerika oro pašto: 45 Dol.

Laidimus kraitus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$.200,00

Mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz\$.10,00

Laidiniai gražinami tik autoriumi prašant.

RAŠO MŪSŲ KALNIAI IŠ SIBIRO

Iš kunigo Alfonso Svarinsko ir Sigito Tamkevičiaus laiškų, paskelbtų "LKB kronikos" 69 numeryje

"(...) Praeita savaitė buvo saulėta ir šilta, ir šiandien labai šilta ir gera. Dékingas Dievui už šias nuostabias dienas ir valandas. Pripratau džiaugtis ir mažu.

Dievo mintis kuria žmonijos istoriją, nors mes maži žmonės ir ne visada suprantame istorijos prasmę ir savo pergyvenimus. Bet jūs nesijaudinkite dėl mūsų, nes aš pripratau stengtis viską pernešti krikščioniškai, kaip palaimintasis Jobas. (...).

Šiandien ypatinga diena Šiluvoje, brangi tikinčiojo širdžiai nuo 1612 m. Visi šiandien vyksta į šią šventovę. Jau treči metai, kaip aš atskirtas nuo šių šventų vietų. Šiandien ir aš sudėsiu savo auką prie Šiluvos Dievo Motinos stovylos.

(...) Gera de A. EGZIUPERI citata. Jis — prancūzų klasiką, verta jį skaityti. Aš džiaugiuosi, kad ši citata pasiekė jūsų širdis. Tikrai žmonės visą gyvenimą jiesko ir negali rasti, dažnai patys kalti, skraido padebesiais ir nemato po nosim. Laikas žmonėms ir tautoms grįžti prie Biblijos. (...) Išmokau džiaugtis ir mažu saulės spinduliu, gražiais saulėlydžiais, skurdžia gėlyte ar pageltusiu berželio lapu. (...) Dvasioje ramus, tebūna šventa Jo valia. Norėjęs vieno, kad tie, kurie turi galimybę dirbti, dirbtų iš visų jėgų, negailėdami nieko, net savęs paties, juk darbo daug. (...)"

Kun. A. Svarinskas,
1985 m. rugpiūtis-rugsėjis

.X.X.X.X.

"Nelaisvėje norisi kad laikas bėgtų kuo greičiau, tačiau aš dažnai mąstau apie tai, kad privalau norėti ne greito ir tuščio laiko bėgimo, bet kad tas laikas

būtų naudingas ir man, ir tiems, kuriems paskyriau savo gyvenimą. Todėl kiekvieną dieną aukoju Dievui ir savo nelaisvę, ir artimųjų ilgesį, ir nuovargį, ir fizinius negalavimus, kai jų pasitaiko, ir visa visa, ką galima paaukoti, kad Viešpats būtų daugiau mylimas, kad žmonės artėtų prie amžinosios Tiesos ir Gėrio. (...).

Šiandien pas mus nuostabiai gražus sekmadienis. Atrodo, kad pati gamta švenčia Kristaus Karaliaus šventę. Giedras dangus. Jaunų berželių šakos storai apsnigtos, taip gražiai padabintos, kad nors statyk ant altoriaus. Ir né mažiaušio vėjelio — tylu, ramu, didinga. Prie Eucharistinio Karaliaus kojų sudėjau daug prašymų, o visų pirma — reikalus ty, su kuriais dalintasi dvasios ir kūno penų.

Šių metų Kristaus Karaliaus šventė man priminė įvilktuvių dieną. Prieš 30 metų šioje šventėje mano kursui — 24 naujiems klierikams buvo įteiktas kunigiškas drabužis. Jis turėjo nuolatos priminti, kad atsisakyta viso to, ką pasaulis laiko apglėbęs, kad tolimesnis gyvenimas besąlygiškai pašvestas Kristaus ir artimo meilės tarnybai, kad nuo šiol didžiausiu rūpesčiu bus siekimas tikslo, kurį kun. J. BOSKO išreiškė šūkiu: "Duok man, Viešpatie, sielas, o kitą pasiimk".

Įvilktuvių proga vyresniųjų kursų alumnai dovanojo paveikslėlius su gražiomis mintimis, o dvasios tėvas — visiems po didelę Kristaus Karaliaus reprodukciją: stovi Viešpats prieš Pilotą surištomis rankomis su erškėčių vainiku ant galvos, o veide, atrodo viso pasaulio kančia. Argi anuomet įvilktuvių džiaugsmu galėjo kas nors giliai įsijausti, kad šitas Karalius iš savo būsimų karininkų pareikalaus irgi nemažos aukos? Bet viskas ateina savo laiku. Kaip labai esu dékingas Dievui, kad prieš 30 metų šalia savęs turėjau

puikius draugus — idealistus. Visi dege me mintimi: dabar lavintis, tobulėti, pas kui dirbti iš peties. Mano kursas šūkiu pasirinko Marijos PEČKAUSKAITĖS — Šatrijos Raganos, žodžius: "Kilti ir kelti", o globėju — šv. Pranciškų Ksaverą. Kas tada galėjo pasakyti, kad šis globėjas ne vienam iš mūsų pasiūlys dalintis savo idealais ir ne vieną iš kurso pakvies į misijas.

Šv. Kalėdose daug ką norėčiau applan kyti. Viešpats kunigystės metais man davė tiek daug draugų, geradarių, pagal bininkų, bendraminčių. Jiems visiems Kalėdų šventėje noriu paspausti ranką, pasveikinti, pasakyti "ačiū" už pavyzdžio šviesą, už visokeriopą pagalbą, už supratimą ir atsiliepimą į skelbiamą žodį. Betliejaus Kūdikis telaimina, šimteriopai teatlygina visiems ir teduoda gerus 1986 sius metus".

Kun. S. Tamkevičius,
1985 m. lapkritis

TARPTAUTINIS SEMINARAS
BUDAPEŠTE

Spalio 8-10 dienomis Vengrijos sostinėje Budapešte įvyko krikščionių ir marksistų tarptautinis studijų seminaras, kurį rengė Vengrijos Mokslo Akademijs drauge su Vatikano sekretoriatu santykiams su netikinčiais palaikyti. Seminaro tikslas buvo sudaryti progą krikščionims ir marksistams supažindinti vieni kitus su savo pažiūromis etiniai-moraliniais klausimais, tuo pačiu užmezgant tarpusavio dialogą taip pat ir tokiomis temomis, kaip taika, pažanga, teisingumas, darbo problemos, kurios šiuo metu yra ypatingai aktualios visai žmonijai. Gyvenamasis laikotarpis reikalauja, pažymėjo seminaro rengėjai, visų geros valios žmonių bendradarbiavimo sprendžiant žmonijai rūpimas problemas. Seminare dalyvavo penkiolika krikščionių ir tiek pat marksistų mokslininkų, iš keturiolikos Vakarų ir Rytų Europos kraštų — Belgijos, Vakarų Vokietijos, Rytų Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Jugoslavijos, Kubos, Austrijos, Lenkijos, Šveicarijos, Ispanijos, Čekoslovakijos, Sovietų Rusijos ir Vengrijos.

Kam rūpi
LIETUVA —
jos LAISVĖ,
GEROVĖ
ir ATEITIS,
tam rūpi ir
LIETUVIŠKIEJI
REIKALAI

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1o and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METU

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

Tąsa iš 41 (1980) nr.

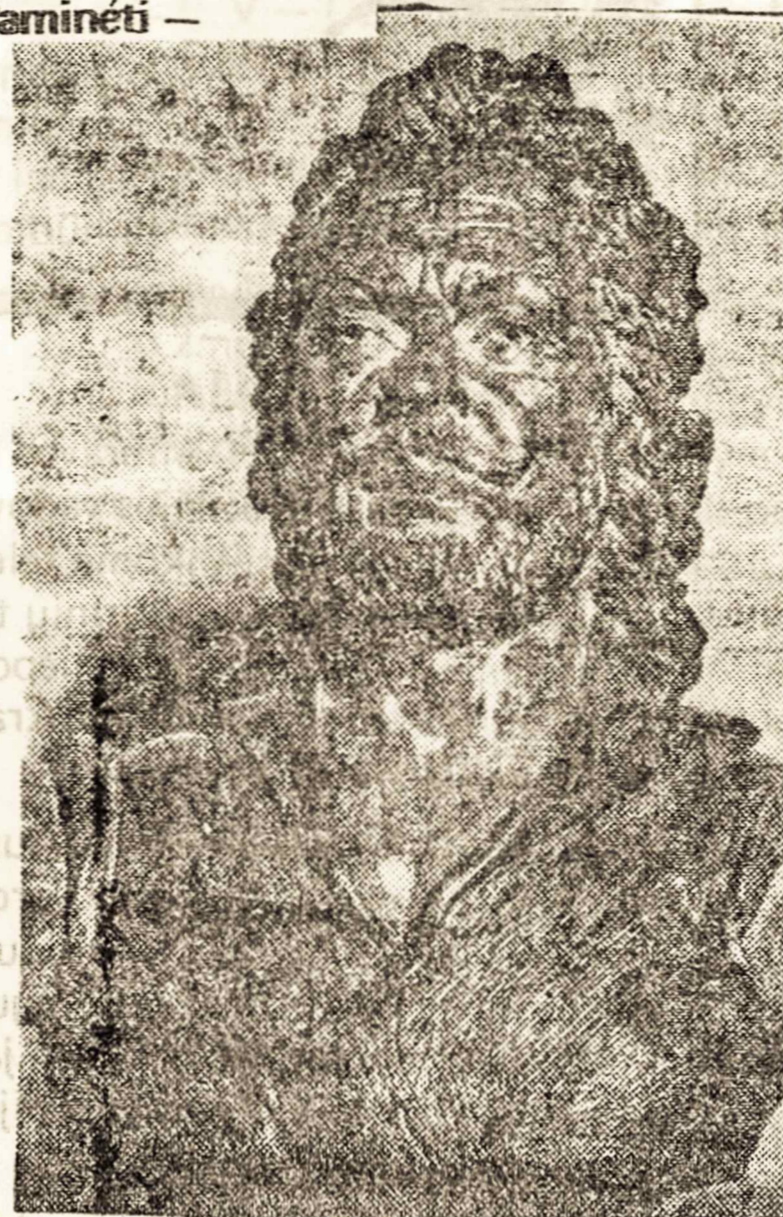
60 METŲ BRAZILIJŲ

Kelias į Braziliją

Karo nualinti kraštai reikalingi buvo darbo jėgos, stiprių rankų, kad atstatyti sugriautą krašto ūkį, iš pelenų prikelti fabrikus, miestus ir kaimus. Karo nepaliestos šalys taip pat jautė išorinės darbo jėgos trūkumą, kad padidinus savo produkciją ir išplėtus rinką į karo nualintą šalį. Lietuva šimtmečius svetimųjų žogiama, dvasiniai ir materialiai išnaudoma, atkūrė nepriklausomą valstybę, bet ekonominės problemos dar labiau pradėjo seautsi kraštą. Sužalotas ekonominis kraštas, nedatekliai visose gyvenimo srityse ir augantis žmonių nepasitenkinimas valdovų saule ir nepakenčiamu valdymu išnaudojimu, vertė Lietuvos žmonių dairytis aplinkui ir jieškoti kelio į šalį. O, kur jį surasti, jei tokiais atvejais vienintelė buvo Ž. Amerika. O, dar užsisklendė savo duris ir griežtais įstatymais apsiribojo nuo naujų ateivių? Šie štai, raminantis gandas pasiekė Lietuvos valstietį: Brazilija reikalauja darbo jėgos. Net ir kelionės išlaidas žada apmokėti. O, suvargusiam kaimo valstiečiui miestų darbininkui juk nereikėjo laisvės išėjimo ir geresnių siūlomų sąlygų išsiliuosuoti iš amžino skurdo. Reikėjo tik likviduoti turimą inventorių, apmokėti valstybei mokesčius ir sudiegti kelyje.

Pagrindinis Brazilijos ekonominio gyvenimo šaltinis nuo senų laikų buvo kava — "žaliasis auksas". Karui pasibaigus visame pasaulyje kavos poreikavimas padidėjo, na taip gi ir kainos kilo. Kava Brazilijai buvo viskas; ji buvo ekonominio ir kultūrinio progreso variklis. Todėl ir krašto valdžios visas dėmesys kreipiamas buvo į kavos plantacijas — didinti jų plotus. O, kad juos apdirbti ir milijonus kavos medelių apžiūrėti ir laiku jų derlių nuimti eksportui, vyriausybė plačiai atvėrė savo duris imigracijai. Kad lengviau pritraukus daugiau imigrantų, vyriausybė skyrė dalį biudžeto apmokėti imigrantui kelionės išlaidas. Pradėjo masinė emigracija iš Europos karo nualintų kraštų. Na, ir važiuavo: vokiečiai, lenkai, latviai, estai, vengrai, bulgarai, rumūnai, italai. Neatsilikę ir lietuviai.

Šis originalus augalas, kava, — dėl kurio didelė lietuvių dalis, apie 50 tūkstančių galvų, apleido savo gimtinę ir prieš

Sargento Mós

FRANCISCO MELLO PADILHA

Jisai įveisė Brazilijoj kavą

60 metų atkeliavo Brazilijon, — yra kilęs iš Afrikos aukštosios Abisinijos srities. Aukštas Brazilijos Amazonos srities — Pará estado — valdininkas, sargento Mór Francisco Mello Padilha, 1723 metais slaptai kavos sėklas (pupeles) atgabeno iš prancūzų Gvinejos ir užveisė Pará estado. Iš čia kavos sodinimas paplito ir kitose estadose, ypač gerai išsivystė São Paulo ir Paraná srityse, sudarydama visam kraštui svarbiausią ir pagrindinį pajamų šaltinį. Ribeirão Preto mieste, S. Paulo estado, vietos fazendieriai įsteigė kavos muziejų, o jos "atradėjui", Francisco Mello Padilha jo garbei pastatė paminklą.

Išvažiavimo psichozė apėmė visą Lietuvos kraštą. Nuo šios ligos niekas nebandė žmonių gydyti. Priešingai — ji buvo net įvairiais būdais kurstoma. Buvo steigiamos emigracijos agentūros, kurios atstovavo užsienio laivų bendroves ir pristatydavo joms keleivių — emigrantų. Tokių agentūrų savininkai bei laivų bendrovių atstovai būdavo atsargos karininkai, kaip tai ats. gen. S. Žukauskas, ats. pulkininkas K. Žukas, pulk. Čaplikas ir kt. ar-

čiau vaidžios stovintieji asmenys. Augant iš Lietuvos emigracijos tekmei, vyriausybė leido atidaryti vis naujus emigracijos biūrus ir atstovybes ne tik Kaune, bet ir apskričių miestuose ir statydavo sau patikimus emigrantų gaudimo agentus, mums Brazilijos lietuviams žinomus ir girdėtus, kaip Gelceris, K. Norkus ir daugiau tokių. Kad augantis pelno šaltinis nepakiūtų vien tik užsienio biūrams, Lietuvos karininkų sąjunga gavo leidimą iš valdžios atidaryti išėivybės biūrą "Laivas", kuris užsienio laivynykstės bendrovėms pristatydavo emigrantus. Nuo didėjančio pelno prekyvimu Lietuvos emigrantais, neužmerkė akių ir išėivijų "globėjas" adv. R. Skipitis, DULRo pirmininkas, padėdamas užsienio bendrovėms steigti savo išėivybės biurus ir joms atstovauti.

Bus daugiau

PRAMOGA

sutalpinti:

DUONA - pão

DRUSKA - sal

DEŠRA - linguica

KAVA - cafe

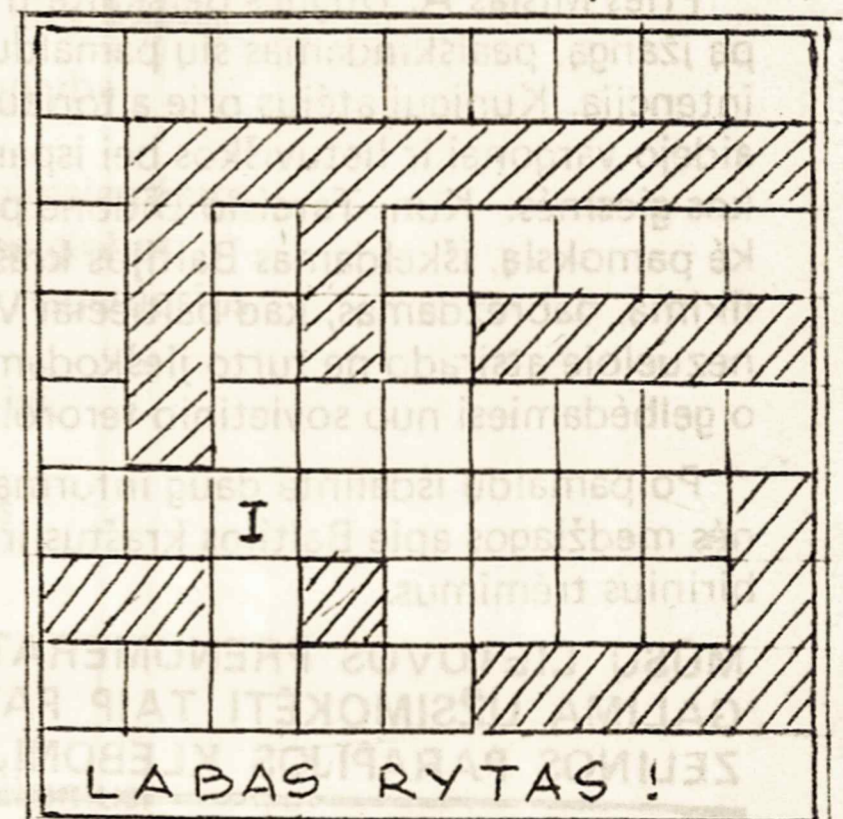
KUMPIS - presunto

PIENAS - leite

SŪRIS - queijo

SVIESTAS - manteiga

PUSRYČIAI - desjejum

ADP-5

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos

SKYDELIUS su grandinėlemis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

ALEXANDRITA

FOTOS 3 X 4 — CASAMENTO

XEROX — REVELAÇÕES E AMPLIAÇÕES

PLASTIFICAÇÃO DE FOTOS E DOCUMENTOS

R. Bernini R. Mônaco 85 - B

Pque da Moóca - Tel: 274-3031

Antanas Šulcas

LIETUVIAI VENEZUELOS SPAUDOJE IR TELEVIZIJOJE

Sibirinių trėmimų sukaktis susilaukė plataus dėmesio venezueliečių visuomenėje

Sibirinių trėmimų 45-rių metų sukakties proga "EL Universal" dienraštis 1986 m. birželio 15 ir 17 d.d. laidose išspausdino išsamų dr. V. A. Dambrovos straipsnį "El Junio del Terror" (Teroro birželis). Straipsnyje buvo suminėti pagrindiniai faktai, liečiantys sovietinę Baltijos kraštų okupaciją: Kersteno komisijos tyrimai, Molotovo-Ribbentropo sutartis, sovietinė Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksija, NKVD potvarkis deportuoti "nepatikimus" asmenis ir t.t. Straipsnis baigiamas kreipimusi į laisvąjį pasaulį paremti baltiečių kovą už laisvės atgavimą.

Pamaldos

Birželio 15 d., 10,30 v.r. Don Bosco šventovėje buvo surengtos specialios pamaldos prisimenant sibirinius trėmimus. Dalyvavo 50 lietuvių, 20 latvių, keletas vengrų, lenkų. Dauguma dalyvių buvo venezueliečiai.

Kairėje altoriaus pusėje prie trijų žvakių stovėjo tautiniais drabužiais pasipuošęs baltiečių jaunimas su savo tautinėmis ir Venezuelos vėliavomis. Dešinėje pusėje prie vargonų sėdėjo dr. V. A. Dambrova, kaip vargonininkas, su Karako lietuvių apylinkės chorečiu, vadovaujamu Algimanto Dugno. Liturginius skaitymus atliko Dalia Šulcaitė.

Prieš Mišias A. Dugnas perskaitė trumpą įžangą, paaiškindamas šių pamaldų intenciją. Kunigui atėjus prie altoriaus, aidejo vargonai ir lietuviškos bei ispaniškos giesmės. Kun. Tarcisio Didone pasakė pamokslą, iškeldamas Baltijos kraštų likimą, pabrėždamas, kad baltiečiai Venezueloje atsirado ne turto jėškodami, o gelbėdamiesi nuo sovietinio teroro.

Po pamaldų išdalinta daug informacinės medžiagos apie Baltijos kraštus ir sibirinius trėmimus.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

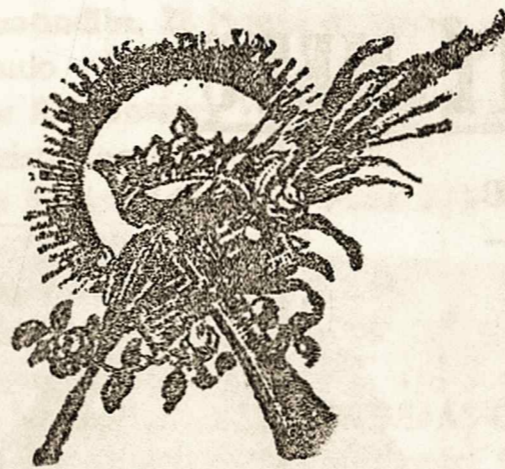
RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 • Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

A+ JONUI BAGDŽIUI

buvusiam Šv. Juozapo Vyrų Brolijos pirmininkui mirus,

jo žmonai Birutei, seserims Konstancijai, Marijai Marcelinai, Monikai, vaikams Rikardui, Nelsonui, Reginai ir Cecilijai reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdime.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Televizijoje

Birželio 21 d. V. A. Dambrovos iniciatyva ir Venezuelos televizijos vadovybės (V. ir VIII kanalų) susirinkome televizijos studijoje 9 v.r. įrašyti sibirinių trėmimų minėjimo programos, kuri liepos 6, sekmadienį, buvo transliuojama kraštui 7 ir 11 v.r.

Programos vedėjas kapucinas kun. Manuel Diaz įžangoje paaiškino programos pobūdį. Joje dalyvavo 23 lietuviai ir 10 tautiniais drabužiais apsirengusių latvių. Už altoriaus stovėjo keturi jaunuoliai su Venezuelos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos vėliavomis.

Pirmoji programos dalis buvo skirta Mišioms, kurių metu skambėjo lietuvių ir ispanų giesmės. Pamokslą pasakė kun. Šante apie pasauliečių dalyvavimą krikščioniškame gyvenime, nurodydamas heroiską Nijolės Sadūnaitės pavyzdį Lietuvoje bei jos kovą su milžinu Galijotu.

Antroje programos dalyje kun. M. Diaz pateikė gausią informaciją apie Baltijos kraštus, rodė filmines ištraukas iš bernykštės baltiečių žvakių vigilijos, eilinių prie sovietų ambasados vartų, kur nuomet kalbejo kun. M. Diaz ir skambėjo Lietuvos himnas. Programos vedėjas priminė pasaulį stebinančią "LKB kroniką", tiksliai dokumentuojančią tautinių persekiojimų Lietuvoje, JAV vyskupų pareiškimą apie minėtus persekiojimus, kitų kraštų vyskupų protestus, kun. M. Diaz paminėjo Lietuvos krikščionybės sukaktį 1987 m. galimą paskelbimą palaimintuoju arkiv. Jurgio Matulaičio, pastangas pradėti kanonizacijos bylą arkiv. Teofiliaus Matulionio, vysk. Julijono Steponavičiaus ištrėmimą iš Vilniaus, Baigdamas savo kalbą, kun. M. Diaz pareiškė, kad Baltijos kraštai yra pilni didvyrių bei kankinių, apie kuriuos turėtų žinoti visas pasaulis ir ateiti pagal!

Don kovojančioms bei perėjusioms tikintiesiems.

Televizinėje programoje buvo pateikta daug iliustracijų iš Baltijos kraštų šventovių, katalikų tikėjimo gyvenimo ir tarybinių vaizdų. Paminėtina, kad Mišių metu atnešant duoną bei vyną, buvo atneštos padėtos ant altoriaus dvi knygos Sibirinių trėmimų baltiečių sąrašai. Tiesioginiai trėmtieji ir buvo pagrindinė Mišių interakcija.

AKTUALUS LEIDINYS

"Išlaisvinimo teologija", parašyta žymaus lietuvių mintytojo prof. ANTANO MACFINOS jau išspausdinta ir gaunama "Tėviškos žiburių" administracijoje bei knygynuose. Kaina - 5 dol. (JAV-se 5 dol. amerikiečių kais). Užsakant paštu, prašoma pridėti 1 dol. persiuntimo išlaidom. Šiame leidinyje sukeliami straipsniai, spausdinti "Tėviškos žiburiuose". Juose gvildenamas dabar visame pasaulyje diskutuojamas išlaisvinimo klausimas.

— Nenoliu žinduko — noliu su filiuliii

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

**MEDITACIJOS
SAMONINGO TIKĖJIMO METAMS**

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

AI DOS SAVAITĖ

Visoje Lenkijoje buvo pravesta Maldos savaitė už dvasinius pašaukimus. Šia proga paskelbtame bendrame ganytoji- niame laiške Lenkijos vyskupai iškelia kunigiškos tarnybos nepamainomą reikšmę Bažnyčiai, pažymėdami, kad kunigiškos tarnybos dėka yra sudabarti- nama Kristaus auka. Vyskupai šia proga su dėkingumu prisimena taip pat ir vy- ry bei moterų vienuolių pasišventusią tarnybą, kurią jie vykdo malda ir žmo- nių meilės darbais. Lenkijos vyskupai laimina visus, pasišventusius Eucharisti- ciai tarnybai.

POPIEZIUS APTE ŠILUVA

Rugpiūčio 31 d., sekmadienį, vidu- dienio maldos proga popiežius Jonas Paulius II tūkstančiam maldininkų su- sirinkus Castelgandolfe bei Šv. Petro aikštėje, Romoje ir visam pasauliui pri- minė Lietuvą. Šv. Tėvas išreiškė savo solidarumo daugybei maldininkų, ku- rie, artėjant Švč. Mergelės Marijos gimi- mo šventei, su malda keliauja į Šiluvos šventovę.

**ARKIVYSK. L. POVILONIO
PADĖKA**

Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų apaš- talinis administratorius arkivyskupas Liudas Povilonis Lietuvos tikinčiųjų vardu telegrama padėkojo popiežiui Jo- nui Pauliui II už jo padėrinantį žodį, kuriuo rugpiūčio 31 dieną visam katali- kų pasauliui priminė Šiluvos šventovę ir jos maldininkus. "Dėkoju Jūsų Šven- tenybei — rašo telegramoje arkivysk. Povilonis—už prisiminimą 600 metų krikščionybės jubiliejaus ir už maldas, kad šis jubiliejus pagilintų bei sustiprin- tų mūsų tikėjimą ir mūsų ištvermę. Pra- šau — baigia telegramą arkivyskupas — laiminti maldininkus, kurie gausiai lan- ko Šiluvos šventovę Švenčiausios Mer- gelės Marijos Gimimo šventės proga.

V — Užmušė brolis Kainas Abelį, savo brolių, ir Dievas liepė žudiko kaktą žmogžudžio žyme pažymėti. Nekaltai pralietas kraujas šaukiasi Dangun, nenuplaunamai sukruvina rankas ir laukia naujo kraujo tekančio upeliais iš negyjančių žaizdų.

Gyvybė — didysis Dievo stebuklas, o žmonės eina trypdami žolę, laužydami gėles, kirsdami medžius, skersdami gyvulius, medžiodami žvėris, negailėdami nieko savam kelyje — bašiam kelyje. Ir iš kur tas žiaurumas — šerti per veidą, mušti ir spardyti, duoną atimti, ištremt iš namų, durti širdin ir, kraujus nuplovus, vėl puoštis krauju žėrinčiais rubinais...

Dievas — gyvybės Kūrėjas. Žmogus — Jo kūrybos vainikas. O būna jis žudikas, plėšikas, beširdis, žiaurus...

Gyventi nori visi. Ir skauda — visiems.

Ir mirties valandą sudreba visi.

Ir žmogui skirta būti gyvybės tęsėju, gyvybę globojančiu, gyvybę saugančiu, nuoširdžiai verkiančiu prie mirusio žmogaus.

Nubalo javai, sumito gyvulys, atėjo vakaras, bet ir tada — paimdama dalį ar peilį — tegu sudreba ranka, nutraukdama Dievo stebuklo giją, ir niekada tegu nepakyla prieš žmogų — draugą ar priešą.

Tad su pagarba žvelgsim į visą gyvą pasaulį, ir vaikui neduosim peilio, net žaislinio šautuvo, nes žmogui skirta būti tuo, kuris sėja, sodina, puoselėja, glosto ir augina.

Stebuklą nutraukęs — gyvens tamsoje...

VI — Ateina pavasaris, ir nusikloja žemė — šilta, drėgna, atvira, puri ir kvepianti, ir ateina sėjėjas berdamas jona grūdus...

Subręsta jaunystė, ir moteris sapnuoja kūdikius, o vyras trokšta už rankos vedžiotis su sūnum...

Dievas dosnus: negailėdamas sėja gyvybę ir sielas dalina visiems — iš meilės, gamtos šauksmo ar iš nusikaltimo gimsiantiems.

Gimsta daug: ir tokie, kuriuos reikės globot, ir tie, kurie rūpestingai globos nuskriaustusius.

Ir savarankiški, gražūs, išdidūs, ir galvos neturintys, menki ir bailėliai.

Ir tie, kuriais žavėsis, kurių bijos, kuriuos mylės, ir tokie, kurie riedės nesustodami baidion pakalnėn...

Todėl: pavasariai, būkite šilti.

Ir, grūdai, — būkite rinktiniai.

Todėl: motinos, būkite skaisčios.

Ir, vyrai, būkit atsakingi už savo veiksmus.

Todėl: šaltiniai, būkite tyri ir nesudrumsti, kad iš jūsų prasidėtų upės — didelės ir nuostabios.

Bet gal per daug aistrų ir juodos ugnies, deginančios užtvaras ir altorius, žmoguje, o ne kūrybos?

— Tai galima ne tik tai tęsti aštuntąją Dievo dieną, galima kartu su Dievu duoti — dalyti dvasią

žodžiui, spalvai, garsui, daiktui, o šitaip — kažin ar užteks kūrybinių jėgų? —

kurios negeram — negerai panaudotos, tik ardo Dievo pasaulį ir Dievo duotai gyvybei — sielai nupina pančius.

MŪSŲ ŽINIOS

SILTAS ATSILIEPIMAS

PLB

VOKIETIJOS KRAŠTO VALDYBA
Litauisches Zentralkomitee

Romuva, 1986 m. Lapkričio 8 d.
D-6840 Lampertheim 4

Gerb.

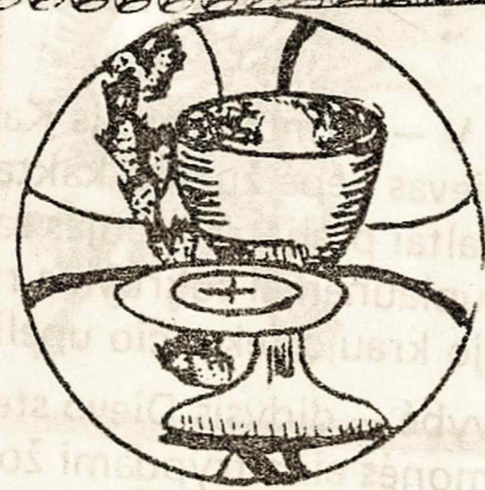
MŪSŲ LIETUVOS Redakcijai
R. Juatindiba, 28 Pque. da Moóca
03124 São Paulo
Brasilien

Mielieji,

susipažinę su šiandien oro paštu gautais Jūsų savaitraščio š. m. 32-36 numeriais, neiškenčiame nepasiuntę Jums padėkos ir pagyrimo žodžių. Stebimės savaitraščio brandumu. Žinome, kad aštuonių puslapių laikraščio paruošimas ir išleidimas pareikalauja ne tik daug laiko, bet ir bendradarbių. Tai ne vieno ir ne dviejų asmenų darbas.

Labai gerai informuojate skaitytojus ne tik apie Brazilijos, bet ir viso pasaulio lietuvius. Iš kitų lietuvių laikraščių persispausdinami straipsniai patys geriausi ir aktualiausi. Aiškiai matyti tvirta lietuviška ir krikščioniška linija. Būdinga "smulkmena": 32 Nr. lietuviškos vestuvių su libaniečių kilmės jaunikiu aprašyme pridėta tokia pastaba: "Šaunios buvo vestuvės, bet, aišku visiškai nepalyginamos su lietuviškų vestuvių apeigomis ir paročiais". Tokio taiklaus konkrečios padėties aptarimo neteko užtikti jokiam lietuviškame laikraštyje ir jų sieksniniuose mišrių vedybų aprašymuose.

Gražus stilius — paprastas, nuoširdus. Rašoma ne bendrybėmis, bet konkrečiai, dalykiškai, be didelių gudravimų. Jūsų savaitraštis aiškiai atspindi nenuilstamą

rūpestį išlaikyti Brazilijos lietuviuose tėvynės ir tikėjimo meilę.

Linkime ištvermės ir sėkmės Jūsų sunkiame darbe

J. Lukošius
Reikalų vedėjas

VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio 30: I Advento sekmadienis; Šačmoningo Tikėjimo Metų programa šv. Kazimiero parapijoj; pamaldos už mirusius; plotkelių pašventinimas; suneštinės vaisės.

Grudžio mėnuo:

5: Pirmasis mėn. penktadienis: naktinė adoracija (20 val.) Petro Perkumo Namuose.

7: Bendros Jubiliejinės Maldos diena

8: Nekaltai Pradėtoji

20: Skautų Kūčios šv. Kazimiero p-jos salėj Šačmoningo Tikėjimo Metų dvasioj.

NB. Paskutini mėnesio sekmadienį kitos Šačmoningo Tikėjimo Metų programos nebus.

Veiklos pagyvinimas:

— Adventas: gyvesnis asmeninis ir šeimos pasiruošimas Kalėdoms; Kalėdų novena (vienaip ar kitaip švenčiama); susikaupimo valandėlė; išpažintis.

— Kūčios: galimai šačmoningesnis jų atšventimas.

Sveikiname

nenuilstamą Sv. Juozapo parapijos kleboną

KUN. JUOZĄ ŠEŠKEVIČIŲ

gimtadienio proga linkėdami sveikatos, ištvermės ir gausios Dievo palaimos.

Parapiečia:

— Kalėdos: sakramentinis susitikimas su vis Gimstančiu Išganytoju.

— Seni ir Naujieji Metai: padėka Dievui ir atnaujintas ryžtas

— Įžengimas į Lietuvos Krikšto Jubiliejinius Metus

: Arkivysk. Jurgio Matulaičio beatifikacija Romoje;

: Jubilėjaus šventimas Romoje su Popiežium ir lietuviais iš viso pasaulio;

: Jubilėjaus šventimas Brazilijoj;

: asmeninis krikščioniškas atsinaujinimas.

PAŠAUKIMAS

Mes gyvai reiškiamės kulturinei ir visuomeninei veiklai. Nereikia užleisti ir religinių poreikių. Ir čia reikia pasiaukojimo ir pasišventimo. (Jonas Kavaliūnas "DRAUGAS").

MŪSŲ MIRUSIEJI

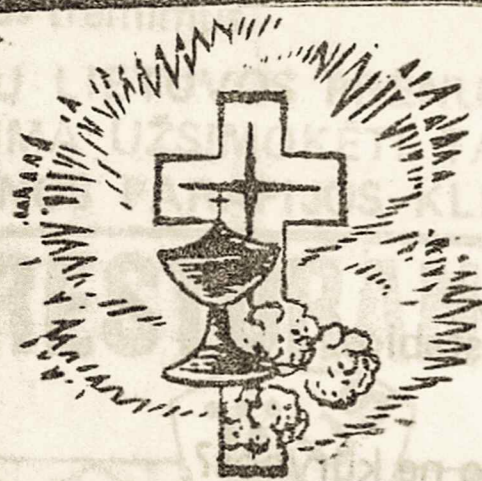
Lapkričio 17 mirė, po gana ilgos ligos, JONAS BAGDŽIUS. Ilgametis LK Bendruomenės choro narys, buvęs Sv. Juozapo Vyrų Brolijos pirmininkas, vienos lietuvių kolonijos veiklos skatintojas ir šūlas, vertas platesnio apibūdinimo.

Po Mišių, kurias laikė klebonas kun. J. Šeškevičius parapijos bažnyčioje, V. Lionis buvo palydėtas į Sv. Petro kapines Vila Alpina.

7-tos dienos Mišios bus Zelinoj, pirmadienį, lapkričio 24 d., 19:30 val.

GAMOS APSAUGOJIMO FONDAS

Šiais metais sueina 25-eri metai, kai Ciuriche, Šveicarijoje, įsikūrė Gamtos apsaugojimo pasaulinis fondas — World Fund. Ši gamtos ir apskritai aplinkos apsaugojimu besirūpinanti organizacija dabar veikia 23-juose pasaulio kraštuose, bet savo projektus ji yra įvykdžiusi daugiau negu 130 kraštu.

7 – TOS DIENOS MIŠIOS

Už a.a. JONĄ BAGDŽIŲ bus atlaikytos

pirmadienį lapkričio 24 d. 19:30 val. V. Zelinos bažnyčioje.

Kviečiame gimines, bičiulius ir kaimynus gausiai dalyvauti.

Bagdžių šeima

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel. 273-338

DR. PAULO ŠLEPETYS
CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO
Rua Augusta, 2.709 – Conj. 32
Fone: 881-8077 – Hor. 12–18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

BROOKLYN
REPRESENTAÇÕES SC LTDA

Rua Georgia, 675
Bairro Brooklin Novo
04559 SÃO PAULO, SP

MŪSŲ MIRUSIEJI

EVA KALINAUSKAITĖ MEIDIENĖ

mirė lapkričio 6 dieną, Leão XIII ligoninėj turėdama 83 metus. Buvo gimusi Avinykų kaime, Vienių parapijoj, Trakų valsčiuje. Atvyko Brazilijon 1930 metais per didelę krizę. Pradžioj dirbo kaip tarnaitė šeimose, o paskui gavo darbą audimo fabrike, kur išdirbo daug metų. 1935 metais ištekėjo už Antano Mėdaus ir neužilgo persikėlė gyventi į Vila Zelina. Eva ir Antanas gražiai prasi-gyveno, dalyvaudavo aktyviai lietuvių kolonijos parengimuose ir šventėse. Eva buvo nuolatinė V. Zelinos bažnyčios lankytoja.

1973 ir 1975 metais Eva lankėsi Lietuvoje pas gimines. Šių metų rugsėjo 3 d., rašydama laišką giminėms Lietuvoj, pasijuto blogai, atsistojo ir krito ant žemės. Nuvežus ligoninėn, buvo rastas gyslelės trūkis galvoje. Buvo padaryti visokie tyrinėjimai, persvietimai ir buvo pataarta operuoti. Tačiau amžius ir silpna sveikata to neleido daryti. Išgulėjo tris savaites ligoninėj ir paskui buvo parvežta namo. Po savaitės vėl grįžo ligoninėn ir aprūpinta sakramentais lapkričio 6 d. amžinai užmigo.

Velionė buvo pašarvota V. Zelinos bažnyčios šermeninėj ir penktadienį, lydima vyro Antano, giminių ir kaimynų, buvo palydėta į V. Alpinos krematoriumą. Religines laidojimo apeigas atliko kun. Juozas Šeškevičius.

Giliam liūdesyje liko vyras Antanas, brolis Aleksandras Kalinauskas su šeima Brazilijoj ir brolis Juozas su šeima Lietuvoje bei kiti gliminės. 7-tos dienos mišios buvo V. Zelinos bažnyčioje lapkričio 12 dieną, 19:30 val. Dalyvavo daug žmonių.

Eva daug kartų galvojo ir kalbėjo, kad norėtųs sugrįžti į Lietuvą. Deja to troškimo negalėjo įvykdyti ir tuo tarpu sugrįžo į amžinąją Tėvynę. Tegul ji randa šioje Tėvynėje laimę ir ramybę.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

ATSISVEIKINIMO DIENA...

Lapkričio 8 dieną liūdna žinia pasklido tarp Vila Zelinos lietuvių: 11 valandą ryto užbaigė žemiškuosius vargus JUOZAS TRINKŪNAS.

Velionis gimė Utenos apskrity 1902 m. gegužės 25 dieną. Vos 16 metų berniukas, daug prisidėjo prie Lietuvos nepriklausomybės atgavimo. Dar permažas būti kareiviu, parūpindavo kovojantiems maisto, vandens ir kitų dalykų ir viską nešdavo į apkasus.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, Juozas tarnavo du metus pasienio policijoj Utenos rajone.

Grįžęs namo iš karo tarnybos, savo tėvų šeimoje rado du brolius ir dvi sesutes — visi jaunesni už jį. Tėvų ūkis nebuvo didelis — vos 7 hektarai dirbamos žemės, ir ta pati daugiausia smėlėta, nežadanti didelių derlių. Tad Juozas sugalvojo ieškoti laimės svetur. Ir 1929 m. birželio 22 dieną išlipo Santos uoste su kiltuoliais bei lietuvišiais imigrantais.

Kaip kiekvienam imigrantui, taip ir Juozui pradžia Pietų Amerikoje buvo sunki. Bet, vargais negalais, per pažįstamus, gavo darbą Antarktikoje.

Susipažino su Liudvika Šukyte ir po kiek laiko sumainė aukso žiedus, sukurdami lietuviškos šeimos židinį. Tų vedybų vašiai — trys dukterys: Ona, Birutė ir Elena.

Žmona Liudvika nebuvo tvirtos sveikatos ir sirginėjo skilviu. Reikėjo operacijos. Buvo per daug silpna — operacijos neišlaikė, ir 1955 m. mirė, palikdama Juozą našlį ir tris našlaites. Išėjęs į pensiją, dažnai padėdavo dukteriai Elenai aptarnauti klientus vištienos produktais. Virš 20 metų gyveno pas dukterį Oną ir žentą Hendriką Guzikauską.

A. A. Juozas Trinkūnas buvo padorus lietuvis katalikas. Ir galėdavai jį matyti dalyvaujant lietuviškų Šv. Mišių aukoje.

Kun. Feliksas Jakubauskas atnašavo šv. Mišias prie a.a. Juozo grabo ir palydėjo jį į šv. Petro kapines Vila Alpinoj.

Ilsėklis ramybėj, mylimas broli, tėveli, ir uošvil!

A. R.

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Kai skaitau JAV alstybių lietuvių veiklą, vis kartas nuo karto užtinku Lietuvių Fondo vardą. Jeigu kas prieš dvidešimt su virš metų atgal būtų garsiai pasapnavęs, kad kuomet nors turėsime užsienyje lietuvių rankose tris su puse milijonų dolerių, būtų buvęs supastas, kaip sapnuotojas. Vistik kai dr. Razma 1962 metais įsteigė Lietuvių Fondą, pradžioje jis tikrai buvo kelių svajotojų reikalas. Bet toji svaja pamažu ėmė augti, stiprėti ir kai buvo pasiektas pirmas milijonas, lietuviai pajuto, kad kai kurie sapnai tampa tikrove, ir dar kokia tikrove.. Ji šiandien skaičiuojama vien pagrindinio kapitalo turinti tris su puse milijonų dolerių ir kalbama netolimoje ateityje pasiekti penkių milijonų dolerių kapitalą.

Šiais metais šis fondas paskyrė 265.000 dolerių švietimui, kultūrai ir kitiems lietuviškiems reikalams paremti. Jeigu norisi sužinoti, ką tai reiškia praktiškai mūsų kruzadais, tenka padaužinti iš 14, skaitant oficialia kaita, arba iš 28 jeigu tie pinigai atsirastų juodoje rinkoje.

Lietuvių fondo tarybos pirm. Povilas Kilius savo pranešime dar rašo, kad dabar lietuviškai veiklai buvo galima tik ketvirtį milijono paskirti, bet pasiekus penkių milijonų, toji parama jau padidės pusės milijono dolerių. Suprantama, kad tas fondas remiamas ne kelių ar kelių likos lietuvių. Jis turi 6000 narių, kurie visokiais būdais — įnašais, testamentais ir smulkiomis aukomis nuolat didina jo kapitalą.

Pelno skirstymui yra šešių žmonių komisija, trys skiriami iš pačio Lietuvių Fondo, kiti trys iš JAV lietuvių bendruomenės krašto valdybos. Pietų Amerikos lietuviai irgi jau yra gavę to fondo paramos savo veiklai, arba jaunimo reikalams.

Nori nenori ateina kartais mintis ir pasvajoti apie mūsų kraštą: ar čia nebūtų galimybes kokį mažą fondelį suremti. Apie tai tiek aš, tiek kiti lietuviai jau ne kartą pasisakėme, vistik ekonomistų patarimas nulėmė tą reikalą atidėti. Tačiau pasirodo, kad vistik nežiūrint ekonominių principų staiga atsirado ir mūsų tarpe toks mėginimas: jau kuris laikas matau "Mūsų Lietuvoje" skyrelį — Kultūrinis Kazimierinis Fondas — Fundo Cultural Casimiriano. Jam davė pradžią Kazimierinių metų ruošos komiteto likutis. Tai atrodė lyg toji agunos sėklėlė, kuri jau pradėjo mažus lapelius leisti. Viename paskutinių mūsų savaitraščio numerių matau, kad jau inėšų narių skaičius pasiekęs 16. Skaičius aišku, nedidelis, bet ir nėra daug laiko nuo to fondo įsteigimo. Iš viso lietuviai per daug nesiskubina su pinigais. Pagaliau apie 20 tūkstančių kruzadų sumelė jau netaip maža, kad būtų galima ranka numoti. Svarbu, kad kas nors padarė pradžią ir jau net keli nariai savo artimųjų atmintį su savo įnašu jamžino. Reikia tikėtis, kad šis gražus žygis ir toliau ras atgarsio tautiečių tarpe.

Gal būtų naudinga kartas nuo karto pakartoti šio fondo statuto gaires, kas sudaro to fondo vadovybę ir tiems, kurie jau prie jo prisidėjo gal būtų verta kartas nuo karto pramatyti bendrą susitikimą, pasikalbėjimą, kur būtų galima pramatyti, kaip tą fondą būtų galima padidinti.

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMA "MŪSŲ LIETUVAI"

Ch. Alfonsas D. Petraitis kas savaitę praturtina ML-vą savo apžvalga "Savaitei bėgant" ir "Pramoga – rasti žodžius". Bet dar tuo nepasitenkina – lyg jaučia, kad to dar permažai. Tai šį sykį, siūsdamas "Savaitei bėgant", dar prideda čekį Cz.250,00: "MŪSŲ LIETUVAI paramti".

ML dėkinga už šią dvigubą paramą.

LANKĖSI IŠ MARANHÃO

BIRUTĖ ELIZA TRINKŪNAITĖ SECH, buvo atvykusi iš São Luiz do Maranhão į tėvo Juozo Trinkūno laidotuves. Prieš grįžtant namo lankėsi su Endriku ir Ona Guzikauskais Šv. Kazimiero parapijoj. Birutė domavosi leidiniais apie Lietuvą, nusipirko lietuviškos muzikos juostelių ir užsisakė Mūsų Lietuvą. Birutė su vyru turi gazolino stotį ir kitų stočių priežiūrą Maranhão ir Piaui Estaduose. Birutė studijuoja ekonominius mokslus ir žada kandidatuotis į vietinį parlamentą sekančiuose rinkimuose.

VAŽIUOSIME Į URUGVAJŲ?

LUCIJA BANYTĖ, Volungės choro dirigentė ir šeštadieniškos mokyklos mokytoja, buvo išvykusi savaitei laiko į Urugvajų. Buvo apsistojusi pas Dorelius, bet susitiko su visais kolonijos veikėjais. Kelionės tikslas buvo pastudijuoti galimybes Volungės choro ekskursijai ir pasirodymui Urugvajų, kitų metų liepos mėnesį. Šalia sveikinimų Lucija parvežė taip pat kun. J. Giedrio naujos gamybos lietuviškų muzikos juostelių.

VLADO JURGUČIO GIMTADIENIS

Kasmet būrelis bičiulių susirenka Stasės ir Valdo Jurgučių namuose atšvęsti jų gimtadienių: Stasės lapkričio 1 dieną, o Vlado 14 dieną. Šiemet buvo nutarta Vlado gimtadienį atšvęsti ne namuose, bet ALEXCHOPP picos restorane. Restorano savininkai Antanas ir Genė Girčikai, po rinkimų buvo išvažiavę į ūkį, bet svečius gražiai pavaišino duktė Denize, kuri sumaniai tvarko restoraną. Visi linksmi praleido vakarą ir ant stalo sudainavo "Ilgiausių metų" visiems restoranui lankytojams rankom plojant.

Vladą, S. Paulo Operos buvusį choristą sveikiname ir linkime geros sekmės.

GRAŽI ŠEIMYNIŠKA ŠVENTĖ

Lapkričio 10 dieną – retas įvykis mūsų kolonijoje: AUKSINĖS VEDYBOS.

Gal kolonijoje ir daugiau tokių sukakčių buvo, bet jos praėjo nepastebėtos, net nepaminėtos.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAS

JURGIS TIJŪNĖLIS

savo gimtadienio proga (XI.20).
Uoliam spaudos rėmėjui geriausi linkėjimai
ir nuoširdi padėka.

Nuoširdžiai sveikiname

KUN. JUOZA ŠEŠKEVIČIŲ

65-to gimtadienio proga, linkime geros sveikatos, sėkmingo darbo ir gausios Dievopalaimos. Šia proga pasinaudojame pareikšti mūsų didelį įvertinimą Jo nuolatinei paramai ir darbui dėl lietuviškos spaudos Brazilijoje. Mes širdingai dėkojame ir prašome, kad Dievas gausiai atlygintų.

Mūsų Lietuvos redakcija, administracija
ir bendradarbiai

Kodėl tokios sukaktys kaip vedybinių gyvenimo 50-metis, yra svarbios?

Šiame moderniam mūsų amžiuje tokie atsitikimai yra gan reti. Šiandien tenka kasdien matyti ir girdėti, kad pilna visur persiskyrusių moterų ir vyrų, nes dabartinės vedybos yra tarsi koks tai žaidimas – "divertimento". Nebesilaukoma sveikų tradicijų, trūksta tinkamų įstatymų šeimų vedybiniam ryšiams apsaugoti. Ypač trūksta moralės.

Mūsų kolonijoje: lietuvių senoji karta tebesilaiko tvirtai ir sąžiningai vedybinių ryšių. Viena iš tokių šeimų, kuri gali būti pavyzdžiu, tai atšventę vedybinių gyvenimo 50-metį p.p. Kazys ir Albina Ambrazevičiai.

Šeimyniška šventė įvyko Brazilijos Lietuvių Sąjungos patalpose, kur susirinko apie 150 kviestų svečių. Šventė prasidėjo religiniu aktu, kurį atliko prel. P. Ragažinskas, tas pats, kuris prieš penkiasdešimt metų juos surišo religiniais ryšiais.

Dabartinis vedybinis aktas buvo labai įspūdingas: buvo vėl pašventinti vedybiniai žiedai ir jubilatai religiniai sutvirtinti tolimesniam vedybiniam gyvenimui.

Po religinių apeigų sekė turtingos vaišės. Tiesiog lūžo stalai, apkrauti įvairiais valgiais ir gardumynais. Tuo parodytas tikras lietuviškas vaišingumas. Vi-

si vaišinosi puikiausioj nuotaikoj iki vidurnakčio. Ir linkėjo "jaunavedžiams" laimingo tolimesnio gyvenimo, nes abu du atrodė puikiai nusiteikę ir pasiryžę dar gyventi geroka metų skaičių.

Dar keletas žodžių apie p.p. Ambrazevičius. Abu, Kazimieras ir Albina, yra visai kolonijai gerai pažįstami. Kazimieras, kaip dainininkas, solistas, savo skambiu tenoru nuolat linksmo mūsų koloniją įvairiausių švenčių proga. Tarsi įgavęs net keletą plokštelių. Be to, jis visą laiką reiškiasi lietuviškoj veikloj – visuomet buvo aktyvus Sąjungos narys, dirbdamas įvairiausiose tos organizacijos pareigose. O ponja Albina, kupina nuostabios energijos, visuomet buvo viena iš B.L. Sąjungos pagrindinių stulpų. Veikė įvairiose pareigose. Ir šia diena ji tebėra Sąjungos išdo saugotoja, jį pavyzdinčiai tvarkydama. Be to, visi puikūs priėmimai Sąjungoje buvo beveik visuomet p. Albinos vadovaujami.

Tegul Dievas suteikia abiem "jaunavedžiams" dar ilgų ir laimingų gyvenimo metų, kad juodu dar ir toliau galėtų prisidėti prie lietuviško veikimo kaip prityrę darbininkai, nes kolonijoje jaučiama begalinė stoka pasiryžusių lietuvių darbui vadovų.

Kapit. J. Čiuvinskas

SKAITYK IR PLATINK
"MŪSŲ LIETUVA"

Sveikiname

mielą mūsų konfratrą
KUN. JUOZA ŠEŠKEVIČIŲ

gimtadienio proga. Dievas teduoda geros sveikatos, ryžtingumo ir sėkmės dideliame sielų apštalavimo darbe.

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė

